

Genieten van een zomerse dag aan de Singel

Sinds de afsluiting van het Haringvliet (1970) kwam er een einde aan de grote getijdenverschillen. Een situatie, zoals afgebeeld op de foto, behoorde tot het verleden. Het strandje aan de Adriaan Volkersingel verdween onder water. Strandliefhebbers kunnen op zonnige dagen nog wel heerlijk genieten aan de overzijde van de rivier.

Een kwakkelzeumer...

As ik êên onderwaarep mag noeme waer ie aaindelôôs over kan wauwele, dan is dà wel over 't weer. Neem nou bevôôbeld 't voorjaer watte me gehad hebbe. Dà was nie best, en 't mos juli worde voordatte me wat zeumerweer kregge. Êêlijk gezeed hadde me d'r dikkels een zwaer hôôd in. Dà's aagelijk gêên wonder, want we zegge ommers dat 'r niks veraanderlijker is as 't weer! Die wisselvallighaaid doijt ok op flink wat varriaosie. D'r zijn lande in de wêrld die vaste tije hebbe van de saaizoene zôôas een drôôge en een natte moesson. Of aan de Noordpool waer 't bekant aaltijd winter is en maor een klaain hortie zeumer.

Neeje, bij ons is t'r gêên vastighaaid, 't kan vrieze en 't kan dooie. We noeme 't, voorjaer, zeumer, haarefst en winter, maor somtije is 't in 't voorjaer al zeumer en in de zeumer lijkt 't wel is haarefst. Een rechtgeaerden Hollander lever op deuze omstandigheeje netuurlijk 't nôôdige commentaor en't is bekant nooit goed. 'Mor' denk ik dan: 'is 't nou aagelijk wel zô aareg?' Toegegeve, as 't vekansietijd is en we weune een paor weke in een onderkomme van tentdoek op een camping, of we weune een hortie in de sleurhut aan zêê, dan is 't best aerdig as 't zonnechie d'r ok bij is. Ik zel de leste weze die aal die hardwaarekende Nederlanders die een paor weke aan de vrijhaaid magge ruike dat misgunt. 'k Weet 'r ok van dà wij een weeksie gonge kampere en datte me twêê regenboichies hadde, êên van drie daege en êên van vier daege. As ie dan een paor klaaine kaainers bij je het, die d'r aage, weer of gêên weer, toch wel vermaoke, dan mò je as ouwelo maor is perbere ze iederen ochend weer wat schôôns en drôôgs aan te geve.

Maor toch, hee! Toch is dat hêel wat anders as in een land te weune mè bevôôbeld een waarevelsturremsaizoen. Mense die aaltijd de kopzurreg hebbe dat hêel d'r boeltjie zôômaor de lucht in kan gaon. Of wat te denke van een land waer ieder ôôgenblik de wêreld kan gaon schudde en dat in een paor minute aalles wat 'r staot tege de grond gaot? Dan is 'r dikkels ok nog de kans op een tsoenaomie! Hoe aareg dat is, daer hebbe me de beelde nog wel van op onze ôôgprint. Op hoeveul plekke op de wêreld is 'r spraoke van een grôôte drôôgte met as gevolleg hunger en schrijnende aaremoej. Wat te denke van aal die oorlogge die 'r gevoerd worde? Kortom, lieve mense, laete me maor blij weze met ons aage kikkerlandjie mè z'n varriabele klimaot.

Jan van der Vlies